

Sygn. akt IV U 7/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

23 lutego 2021 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Górny

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 23 lutego 2021 roku w Sieradzu

odwołania H. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z 5 listopada 2020 r. Nr (...)

w sprawie H. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 7/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 5.11.2020r. ((...)), na podstawie art. 108 ustawy emerytalno – rentowej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych po rozpatrzeniu wniosku z 8.09.2020r., odmówił H. R. prawa do przeliczenia emerytury.

Nie podzielając w/w decyzji, H. R. złożyła odwołanie, wnosząc zobowiązanie ZUS do wyliczenia emerytury powszechnej z art. 27 ustawy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

H. R., ur. (...)

Decyzją z 13.01.2009r., ZUS przyznał H. R. emeryturę i podjął jej wypłatę w oparciu o przepisy art. 37 pkt 5 lit. b ustawy z 21.11.2008r. o emeryturach kapitałowych (Dz.U.2008.228.1507.) (**decyzja k. 37/akta ZUS**).

Decyzją z 21.04.2009r. Zakład przyznał wnioskodawczyni emeryturę na podstawie przepisów art. 27 w/w ustawy i obliczył jej wysokość w oparciu o przepisy art. 21 ust. 2 pkt 1 w związku z art. 53 ust. 4 w/w ustawy (**decyzja k. 95/akta ZUS**).

W dniu 28.07.2014r., H. R. złożyła w organie rentowym wnioski o przyznanie emerytury w oparciu o przepisy art. 55 i jej przeliczenie zgodnie z art. 26 w/w ustawy (**k. 379/akta ZUS**).

Decyzją z 5.08.2014r., ZUIS odmówił wnioskodawczyni prawa do ustalenia emerytury w oparciu o przepisy art. 55 ustawy (**decyzja/akta ZUS**).

Od decyzji z 5.08.2014r., H. R. złożyła odwołanie. Sąd Okręgowy w Sieradzu wyrokiem z 1.07.2015r. w sprawie akt IV U 776/14 zmienił decyzję i przyznał Pani H. R. prawo do emerytury obliczonej na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy emerytalnej. Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z 21.06.2016r. w sprawie akt III AUa 1586/15, oddalił apelację wnioskodawczyni (**odwołanie k. 2 – 4, odpowiedź na odwołanie k. 6 – 7, wyrok SO w Sieradzu k. 92, wyrok SA k. 135/akta IV U 776/14**).

Decyzją z 9.08.2016r. organ rentowy w wykonaniu wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z 1.07.2015r., od 1.07.2014r., przyznał wnioskodawczyni emeryturę na podstawie przepisów art. 55 w związku z art. 26 w/w ustawy ustalając jej wysokość w kwocie 4.646,95zł. Wpłata emerytury została zawieszona, bowiem jej wysokość była niższa od emerytury obliczonej w oparciu o przepisy art. 53 (**decyzja/akta ZUS**).

Nie podzielając decyzji z 9.08.2016r., H. R. wniosła odwołanie. Sąd Okręgowy w Sieradzu wyrokiem z 22.12.2016r. w sprawie IV U 2305/16, zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił H. R. wysokość emerytury od 1.07.2014r. przyjmując do jej obliczenia kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego i waloryzację składek na ubezpieczenie emerytalne zaewidencjonowane na dzień 30.06.2014r. Sąd Apelacyjny w Łodzi, na skutek apelacji ZUS, wyrokiem z 15.02.2018r. w sprawie III AUa 289/17, zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie. Od powyższego wyroku H. R. wniosła skargę kasacyjną. Sąd Najwyższy w Warszawie wyrokiem z 15.10.2019r. w sprawie I UK 212/18, oddalił skargę kasacyjną (**odwołanie k. 2 – 5, odpowiedź na odwołanie k. 6 – 7, wyrok SO i SA k. 28, 82/akta IV U 2305/16**).

W dniu 14.02.2020r., H. R. złożyła w ZUS wniosek o wznowienie postępowania w sprawie wykonania wyroku SO w Sieradzu z 1.07.2015r. (**wniosek/akta ZUS**).

Decyzją z 12.03.2020r. ((...)), na podstawie art. 114 ustawy emerytalno – rentowej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych po rozpatrzeniu wniosku z 14.02.2020r., odmówił H. R. prawa do wznowienia postępowania (**decyzja/akta ZUS**).

Sąd Okręgowy w Sieradzu wyrokiem z 26.08.2020r. w sprawie IV U 338/20 oddalił odwołanie H. R.. Od powyższego wyroku H. R. wywiodła apelację (**akta IV U 338/20**).

W dniu 8.09.2020r., H. R. złożyła w ZUS wniosek o wyliczenie emerytury powszechnej w systemie kapitałowym (**wniosek/akta ZUS**).

Decyzją z 5.11.2020r. ((...)), na podstawie art. 108 ustawy emerytalno – rentowej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych po rozpatrzeniu wniosku z 8.09.2020r., odmówił H. R. prawa do przeliczenia emerytury (**decyzja/akta ZUS**).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w postępowaniu przez organem rentowym. W poczet materiału dowodowego Sąd przyjął akta tuż. Sądu o sygn. IV U 776/14 oraz IV U 2305/16, IV U 338/20.

Sąd Okręgowy zważył:

Stosownie do art. 15zszs pkt 2 ustawy z 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID -19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568 i 695), w brzmieniu, określonym ustawą z dnia 14 maja 2020r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz.U.2020.875), z uwagi na okoliczność, że postępowanie dowodowe w całości zostało przeprowadzone w oparciu o dokumenty zawarte w aktach organu rentowego, aktach sprawy, aktach IV U 776/14, IV U 2305/16, IV U 338/20, zaistniały przesłanki do wydania w sprawie wyroku na posiedzeniu niejawnym.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie i tylko w tym zakresie podlega ona kontroli sądu zarówno pod względem jej formalnej poprawności, jak i merytorycznej zasadności. Kognicję sądu ubezpieczeń społecznych określa art. 476§2 kpc w zw. z art. 477⁹ k.p.c. i art. 477¹⁴ k.p.c. W efekcie przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. W judykaturze utrwalony jest pogląd, w myśl którego zakres rozpoznania i orzeczenia (przedmiot sporu) w tych sprawach wyznaczony jest w pierwszej kolejności przedmiotem decyzji organu rentowego zaskarżonej do sądu ubezpieczeń społecznych, a w drugim rzędzie przedmiotem postępowania sądowego determinowanego zakresem odwołania od tejże decyzji (por. wyroki SN z: 7.04.2011r., I UK 357/10, 1.09.2010r., III UK 15/10, 9.09.2010r., II UK 84/10, 23.04.2010r., II UK 309/09, 6.09.2000r. II UKN 685/99).

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja odpowiada prawu.

Zgodnie z przepisem art. 108 ust. 1 i 2 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS, jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2.

Emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

W sprawie H. R. toczyło się kilka postępowań sądowych, których przedmiotem było kilka decyzji ZUS, dotyczących emerytury i zmierzających do przeliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej. Ostatecznie Sąd Najwyższy wyrokiem z 15.10.2019r. w sprawie I UK 212/118, oddalił skargę kasacyjną H. R. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 18.02.2018r. w sprawie III AUa 289/17 w przedmiocie decyzji z 9.08.2016r., przyznającej wnioskodawczyni emeryturę na podstawie art. 55 w zw. z art. 26 ustawy emerytalnej. Odwołująca ma ustalone prawo do emerytury na podstawie art. 27 i obliczoną wysokość świadczenia jako świadczenie korzystniejsze zgodnie z przepisami art. 53 ustawy emerytalnej. W przypadku wnioskodawczyni wskaźnik wysokości podstawy wymiaru po uwzględnieniu wynagrodzenia po dacie przyznanej emerytury jest wyższy od 250% średniej krajowej, w związku z czym możliwe jest przeliczenie świadczenia w trybie art. 110, tj. zastosowanie nowej kwoty bazowej obowiązującej we dacie złożenia wniosku. Przyjęcie daty 24.12.2008r., jako daty nabycia prawa do emerytury z art. 27 na wniosek z 31.12.2008r., stanowiłoby przeszkodę do przyznania emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej. Jednym z koniecznych warunków jej przyznania jest wystąpienie z wnioskiem o emeryturę na podstawie art. 27 po raz pierwszy po 31.12.,2008r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.